

d o r o s t

hodnocení - Jaro 2012

Ať jste fotbalovým příznivcem jakéhokoliv týmu, fandíte Liberci, Plzni, Realu či Barceloně, jste prostě fotbalový fanoušek. A jak známo nejvíce fanoušků se u nás dělí mezi dva nesmiřitelné tábory. Jste slávista nebo spartan? To nám je úplně jedno. Já osobně bych odpověděl VRAŇÁK, ale přeci jenom si udělejme malé srovnání. Nedopadli jsme sice tak jako tým sídlící na krásném stadionu v Edenu, ve spodních patrech tabulky. Sahráli jsme to, ale dost podobně, ne-li stejně, jako rudé dresy z Letné. Ano podobnost se Spartou je až k neuvěření. Jestli jsme si chtěli vzít Matějovského a spol. za vzor, tak jsme si opravdu nevybrali ty správné. Jen se vraťme zhruba o půl roku zpátky, kdy jsme figurovali po skončení podzimní části sezóny na první příčce (stejně jak Sparta). Přišla zimní přestávka a s ní výměna hlavního postu u týmu (u nás se měnil trenér, na Spartě generální sportovní manažer). A totožnost jsme potvrdili i pozicí před posledním zápasem. Pokud jsme chtěli uspět a skončit první, museli jsme už jen teoreticky počítat (stejně tak jako na Spartě). Nakonec jsme oba skončili na pozici číslo 2. Jeden rozdíl tu nakonec ale je. Sparta se prala o vítězství až do konce a my? My rozhodně ne, my dokončili sezonu s velkou ostudou, na kterou když si teď vzpomenu, tak jsem zas pěkně vytočený. Pojdme tedy raději pěkně od začátku.

Zimní přípravu jsme začali v polovičce února a tréninkové jednotky polykali na našem tréninkovém hřišti. Docházka a přístup hráčů v tomto období se dají hodnotit na výbornou. Hráčská účast se pohybovala okolo 15 lidí, což nám vlastně vydrželo až někdy do polovičky května, poslední měsíc sezóny už tak slavný nebyl a trénovali jsme průměrně v 9 – 10 lidech, to je nic moc. Během zimní přípravy jsme odehráli několik přípravných utkání. Nemá cenu je v tomto hodnocení podrobněji rozebírat. Myslím, že stačí napsat, že výsledky byly průměrné a zápasy splnili účel, pro který se hráli. Šlo totiž hlavně o seznámení trenéra s hráči a o nácvik věcí, na které je potřeba čas, aby si sedli.

Do mistrovských zápasů jsme po špatné generálce s Litoměřicemi (náš nejhorší výkon v přípravě) vstupovali s velkým respektem k soupeři. Zajížděli jsme totiž na půdu dobře hrajícího Tatrana Rakovník. A jak se často říká špatná generálka, dobrá premiéra, tak to platilo i tentokrát. Prvních tři čtvrtiny utkání jsme zvládli brilantně a skvělou hrou se dostali do zaslouženého tříbrankového vedení. V závěru už jsme nebyli ale tak precizní a trochu lehkovážně a zbytečně podcenili konec zápasu. Proto stav 2:4, branky 2x Šafner, Kubík, Vébr J.

Další zápas pro nás naopak vypadal papírově velmi pozitivně. Zajížděli jsme po čtrnáctidenní pauze sice opět ven, ale na půdu posledního celku tabulky do Červeného Újezdu. Papírové předpoklady ale ještě zápas nikomu nikdy nevyhráli a my v poločase prohrávali 1:0. Zlepšený výkon ve druhé půli pro nás nakonec tři body znamenal. V 89. Minutě rozhodl Jirka Vébr povedenou střelou do proti pohybu brankáře. Další naše branky vstřelil Tomáš Kubík a Jakub Novák.

Až ve čtvrtém jarním kole jsme se představili na vlastním trávníku. Hostili jsme tým z Velvar. Utkání jsme na svoji stranu strhli trpělivou hrou až po šedesáti minutách, když se z přímého kopu ze strany trefil Tomáš Kubík, který po chvilce přidal i svůj druhý gól a skóre pečtil Jirka Vébr.

Čekali nás dvě utkání na venkovních hřištích. Nejprve jsme zajížděli do Nového Strašecí, kde jsme otáčeli poločasový výsledek 1:0 v náš neprospěch. Tři body nám zařídil Jakub Novák pět minut před koncem. Na 1:1 vyrovnával Radek Horn. Velice těžký zápas jsme tedy nakonec zvládli a už jsme ubírali zraky k zápasu roku.

Ten přišel 29. 4. 2012. Příímý souboj o první příčku v tabulce. Zajížděli jsme do Velkého Borku. Zápas na oko nezaujatého diváka nepohledný. Hráče obou mužstev jako by zužovala nervozita z tak důležitého utkání. Přesto jedni se radovali. A my to nebyli. Prohra 2:1 (branka Jirka Vébr) znamenala náš odsun na druhou příčku a čekání na zaváhání.

Zaváhat jsme ale už nesměli my. Povinnost tedy volala po tom Spartu Kladno porazit. Odehráli jsme povedený zápas, který skončil nakonec 3:0 po dvou brankách Tomáše Kubíka a jednom vlastním.

O týden později jsme se vydali do Dolních Beřkovic. Zápas byl nakonec lehčí, než jsme sami čekali a my vyhráli 3:8, branky 2x Kubík, 2x Šafner, 2x Vébr J., 2x Folda.

Další tři zápasy jsme pokračovali v dobře nastaveném trendu a šli od vítězství k vítězství. Nejprve jsme doma porazili Kablo Kročehlavy 3:0 po brankách Foldy a bratří Vébrů, poté vyhráli v Mělníku s místním FC 0:2 po brankách Tomáše Kubíka, pak jsme doslova roznesli FC Libiř 9:0 po brankách Foldy 4x, Vébra J. 3x, Nauše a Vébra O.. Kdo by řekl, že právě toto bude naše poslední výhra a vlastně i bodový zisk v sezoně.

Derby ve Slaném jsme totiž vůbec nezvládli asi hlavně ve svých hlavách a zaslouženě prohráli 2:1 (branka Kubík).

No a co se dělo poslední kolo, to už jsem naznačil na začátku tohoto psaní. Prohra 1:10 je obrovskou ostudou. Asi nemusím psát, že vše bylo mizerné. Tedy až od páté minuty, kdy jsme se Jirkou Věbrem dostali do vedení. Přístupem jsem byl naprosto rozčarován, a pokud by někdo chtěl takto pokračovat, tím mám na mysli myslet si o sobě, že je mistr světa, a že on je hvězda a ty poslouchat nemusí, tak se hluboce milí. Jestli si někdo toto o sobě myslí, nebo se tak chová, v našem týmu pro něj není a v budoucnu nebude místo.

Jelikož je to hodnocení celého jara tak musím zmínit jednu nemilou a smutnou věc, které nás všechny velice zasáhla. Navždy nás opustil náš brankář, kamarád a dobrý kluk Zbyndřa Kyndl. Vzpomínáme na něj jen v tom nejlepším.

Po zhruba šestinedělní pauze nastoupíme do přípravy na další sezonu. Budeme pracovat na zlepšení fyzické kondice, což je nutné v každé přestávce. Dále se chceme zlepšit v celkovém postavení na hřišti, hlavně v defenzivním. Samozřejmě je léto a příprava se bude odehrávat vesměs na hřišti a s balonem na noze. Věřím, doufám a těším se, že hráči přistoupí k přípravě poctivě a pracovitě. Těžit z toho pak budou během celého podzimu. Věřím, že vypilujeme nedostatky a diváky budeme bavit pěkným a pohledným fotbalem. V příští sezoně se zaměříme také na to, abychom zlepšili naše chování na hřišti. A proto vyzívám: STOP KECÁNÍ.

Fotbal se hraje pro diváky a fanoušky. A já končím toto hodnocení tím, že jim děkuju za stálou přízeň, kterou nám projevují.

S pozdravem

Libor Urban